

# ДНЕВНИКЪ

(СТЕНОГРАФИЧЕСКИ)

НА

## IX<sup>ТО</sup> ОБИКНОВЕННО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

(ТРЕТА РЕДОВНА СЕСИЯ).

IX заседание, Сбота, 31-й Октомврий 1898 год.

(Отворено въ 2 часътъ послѣ пладнѣ, подъ прѣдсѣдателството на подпрѣдсѣдателя Георги Губидѣльниковъ.)

Прѣдсѣдателствующий Георги Губидѣльниковъ: (Звъни.)  
Засѣданieto се отвара.

Г-нъ секретарьтъ Пишмановъ ще прочете списъка на г-да прѣдставителитѣ, за да се види: кой присѣтствува и кой отсъствува отъ днешното засѣдание.

Секретарь Данчо В. Пишмановъ: (Прочита списъка.)  
Отсъствуватъ г-да прѣдставителитѣ: Атанасъ Данковъ, Василь Ив. Димчевъ, Георги Н. Консуловъ, Гьора Шойлевъ, Димитрь М. Яблански, Димитрь Радевъ, Димитрь А. Буровъ, Жеко Ив. Жековъ, Бирко Вълковъ, Коте Кафеджийски, Лука Вратановъ, Михаилъ х. Славчевъ, Маню Бояджиевъ, Никола Ивановъ, Никола Церовски, Петко Катрановъ, Петръ Цековъ, Пенчо Страдалски, Стефанъ С. Вобчевъ, Сава Бакаловъ, Стоянъ Петковъ, Суулъ Камбосевъ, Тако Шевъ, Хаджи Яха Юмеровъ, Христо П. Славейковъ, Христо Златаровъ и Юрданъ Йоновъ.

Прѣдсѣдателствующий Георги Губидѣльниковъ: Отъ общото число на г-да прѣдставителитѣ, отсъствуватъ 27 души; има, значи, законното число прѣдставители, за да се отвори засѣданieto и да се пристъпи къмъ разискване въпроситѣ, положени на дневния редъ.

На дневния редъ, за днешното засѣдание, имаме слѣдующитѣ въпроси:

I. Избирание депутация за поднасяние отговора на Тронното Слово, и

II. Докладъ отъ протетарната комсия.

Прѣди да се пристъпи къмъ дневния редъ, имамъ честь да съобщя на почитасмото Народно Събрание, че Бюрото е разрѣшило отпускъ на слѣдующитѣ г-да народни прѣдставители: на г-на Ангела Йоцевъ, десетъ-дневенъ

отпускъ, по причина че е извиканъ отъ Вратчанската Окръжна Постоянна Комсия, по служебни работи; на г-на Коте Кафеджийски, шестъ-дневенъ отпускъ, по домашни причини; на г-на Така Шевъ, три-дневенъ отпускъ, по домашни причини; на г-на Стояна Петковъ, десетъ-дневенъ отпускъ, по причина на болестъ, удостоверена съ медицинско свидѣтелство отъ Д-ра Ораховацъ; на г-на Пенча Страдалски, десетъ-дневенъ отпускъ, по домашни причини; на г-на Гьора Шойлевъ, десетъ-дневенъ отпускъ, по домашни причини; на г-на Така Шевъ, седмъ-дневенъ допълнителенъ отпускъ, по домашни причини, и на г-на Никола Ивановъ, седмъ-дневенъ отпускъ, тоже по домашни причини.

Слѣдъ това, имамъ честь да съобщя на г-да народнитѣ прѣдставители, че съ писмо подъ № 14.924, отъ 30-й текущи Октомврий мѣсець, отъ Министерството на Финанситѣ е внесено едно прѣдложение за удобрѣние направеното, на основание чл. 3-й, буква а, отъ Закона за митницитѣ, распореждане отъ Министра на Финанситѣ, съ приказа му отъ 9-й Май т. г., подъ № 622, относительно пропуцаннето безъ мито на внесенитѣ отъ Турция, чрѣзъ Кочариновската и Бюстендилската митници, зърнени храни отъ 9-й Май до края на мѣсець Юний т. г. Това прѣдложение ще се испрати на надлъжната комсия за изучаване и докладване въ Събрание. (Гласове: Прието!)

Сега ще се пристъпи къмъ дневния редъ.

Съгласно рѣшението на Народното Събрание отъ вчера, днесъ трѣбва да се попълни депутацията, която ще поднесе на Негово Царско Височество отговора на Тронното Слово. Прѣдложението на г-на Антикарова се прие въ смисълъ, тази депутация да се състои отъ прѣдсѣдателя и подпрѣдсѣ-

дателитѣ на Народното Сѣбрание, отъ членовѣтѣ на комисията, която е изработила отговора на Тронното Слово, и отъ по единѣ народенѣ прѣдставителѣ отъ всѣки окръгъ. Остава, значи, за попълнение на депутацията, да се избере по единѣ прѣдставителѣ отъ всѣки окръгъ. Кой да прѣдложи лицата? (Гласове: Бюрото!)

Тогазъ, Бюрото прѣдлага за членове на депутацията слѣдующитѣ лица:

Отъ Бургаския окръгъ, г-на Хаджи Мина Поповъ. Който го приема, да си вдигне ржката. (Болшинство.) Приема се. Бюрото прѣдлага, отъ Варненския окръгъ, г-на Петра К. Вобчевски. (Приема се.)

Бюрото прѣдлага, отъ Видинския окръгъ, г-на Николаки Ангеловъ. (Приема се.)

Бюрото прѣдлага, отъ Вратчанския окръгъ, г-на Хаджи Ванда Вобшевски. (Приема се.)

Бюрото прѣдлага, отъ Кюстендилския окръгъ, г-на Димитра Шишковъ. (Приема се.)

Бюрото прѣдлага, отъ Ловчанския окръгъ, г-на Димитра М. Яблански. (Приема се.)

Бюрото прѣдлага, отъ Ломския окръгъ, г-на Георги Клисурски. (Приема се.)

Бюрото прѣдлага, отъ Пловдивския окръгъ, г-на Никола Ив. Козаровъ. (Приема се.)

Бюрото прѣдлага, отъ Пльвенския окръгъ, г-на Григора Найденовъ. (Приема се.)

Бюрото прѣдлага, отъ Разградския окръгъ, г-на Еджемъ-ефенди. (Приема се.)

Бюрото прѣдлага, отъ Русенския окръгъ, г-на Ивана Абрашевъ. (Приема се.)

Бюрото прѣдлага, отъ Свищовския окръгъ, г-на Гавриила Неновичъ. (Приема се.)

Бюрото прѣдлага, отъ Севлиевския окръгъ, г-на Ивана Цецовъ. (Приема се.)

Бюрото прѣдлага, отъ Силистренския окръгъ, г-на Димитра В. Храновъ. (Приема се.)

Бюрото прѣдлага, отъ Сливенския окръгъ, г-на Атанаса Славовъ. (Приема се.)

Бюрото прѣдлага, отъ Софийския окръгъ, г-на Ивана Грозевъ. (Приема се.)

Бюрото прѣдлага, отъ Старс-Загорския окръгъ, г-на Стефана Таневъ. (Приема се.)

Бюрото прѣдлага, отъ Татаръ-Пазарджикския окръгъ, г-на Данийла Юруковъ. (Приема се.)

Бюрото прѣдлага, отъ Трънския окръгъ, г-на Такия Пъевъ. (Приема се.)

Бюрото прѣдлага, отъ Търновския окръгъ, г-на Атанаса Буровъ. (Приема се.)

Бюрото прѣдлага, отъ Хасковския окръгъ, г-на Марка Божковъ. (Приема се.)

Бюрото прѣдлага, отъ Шуменския окръгъ, г-на Мехмеда Кесимъ Зааде. (Приема се.)

И така, г-да прѣдставители, депутацията, която ще поднесе на Негово Царско Височество отговора на Тронното Слово, ще се състои: отъ Бюрото на Сѣбраннето, отъ членовѣтѣ на комисията, която е изработила Тронното Слово,

и отъ слѣдующитѣ г-да народни прѣдставители, отъ всѣки окръгъ по единѣ, именно: г. г. Хаджи Мина Поповъ, Петръ К. Вобчевски, Николаки Ангеловъ, Хаджи Вандо Вобшевски, Димитръ А. Шишковъ, Димитръ М. Яблански, Георги Клисурски, Никола Ив. Козаровъ, Григоръ Найденовъ, Еджемъ-ефенди, Иванъ М. Абрашевъ, Гавриилъ Неновичъ, Иванъ Цецовъ, Димитръ В. Храновъ, Атанасъ Славовъ, Иванъ Грозевъ, Стефанъ Таневъ, Данийлъ Юруковъ, Такия Пъевъ, Атанасъ А. Буровъ, Марко Божковъ и Мехмедъ Кесимъ Зааде.

Слѣдва докладътъ на прешетарната комисия.

Христо Гендовичъ: На ли на дневния редъ бѣше законопроектътъ за сждоустройството?

Иванъ Грозевъ: Азъ съобщавамъ на почитаемото Народно Сѣбрание, че, по домашни причини, не ще можъ да присѣтствувамъ при поднасянето отговора на Тронното Слово.

Прѣдсѣдателотвующий Георги Губидѣльниковъ: Понеже г-нъ Грозевъ заявява, че, по домашни причини, не може да присѣтствува като членъ на депутацията, колго ще поднесе отговора на Тронното Слово, то желае ли Народното Сѣбрание, щото г-нъ Грозевъ да бжде замѣстенъ съ г-на Сръбѣрникова? (Гласове: Желаетъ!) Който приема да стане това замѣстване, да си вдигне ржката. (Болшинство.) Приема се.

Г-нъ докладчикътъ на прешетарната комисия има думата.

Коста Ст. Пѣйковъ: Понеже всѣкому е извѣстно, че отъ нѣколко деня насамъ всѣки денъ работимъ и сме уморени, азъ правя прѣдложение да се вдигне дневното засѣдание.

Прѣдсѣдателотвующий Георги Губидѣльниковъ: Прави се прѣдложение, г-да, да се вдигне засѣданието. (Гласове: Прието! — Други гласове: Да продължаваме!)

Ганчо Гавриловъ: Азъ мисля, г-да прѣдставители, че да искаме да се вдигне засѣданието е безполезно. Другъ е въпросътъ, ако нѣма приготвена работа. (Гласове: Има!)

Вълко Нейчовъ: Азъ си позволявамъ да забѣлжж, колкото до прѣдложението на г-на Пѣйкова, което сега направи, че въ Народното Сѣбрание има единъ купъ прошения, които, може би, съдържатъ искания законни или незаконни, основателни или неоснователни, и по които просителитѣ непрѣжбно очакватъ рѣшение отъ Народното Сѣбрание. И понеже Народното Сѣбрание се занимава само единъ нѣтъ въ седмицата съ тая вещь, мисля, че има мѣсто да се запиемъ днесъ повече, та да разгледаме поне 10 отъ тия нещастни прошения, които сж подадени до насъ.

Докладчикъ Никола В. Вълкановъ: Г-да прѣдставители! Постѣпила е една молба отъ Мария и Люсилъ П. Монтани, жители отъ гр. Миланъ, сега живущи въ гр. Пловдивъ, първата съпруга, а втората дѣщеря на единъ бившъ инженеръ. Съ това свое прошение тѣ заявяватъ, че покойниятъ Монтани билъ прослужилъ 8 години като архитектъ на държавна служба и, съгласно чл. 491-й отъ Органическиятъ уставъ на бившата Источна Румелия, въ която повечето врѣме е служилъ, тѣ молятъ Народното Сѣбрание, като вземе прѣдъ видъ услугитѣ, които билъ принесълъ покойниятъ Монтани, да имъ опрѣдѣли една врѣмenna помощъ. Отъ справката, която се направи отъ прѣписката, водена

отъ 1893 год. и до сега между Министерството на Външнитѣ Работи и тукашното италианско консулство, се вижда, че Народното Събрание прѣзъ 1889 год. е отпуснало на просителкитѣ двѣ хиляди лева помощъ, но тѣ останжли недоволни отъ това и сега искатъ добавъчна помощъ . . . (Прѣдсѣдателското мѣсто заема подпрѣдсѣдательтъ г-нъ Петко В. Горбановъ.)

По желанието на г-на . . . (Не се чуе.) Това прошение ще остане да се докладва по-сетнѣ, защото има да се донесе единъ документъ.

**Никола Ив. Козаровъ:** Прощението е безъ документъ. Кажете заключението на комисията.

**Докладчикъ Никола В. Вълкановъ:** Ще го докладвамъ, слѣдъ като донесѣтъ документа.

Слѣдъ това слѣдва прощението отъ русекия подданинъ Иванъ Степаничъ Ивановъ. Мисля, че той господинъ е извѣстенъ на всички въ България. Той е бившиятъ губернаторъ въ Сливенъ и Русе и вице-консулъ въ Пловдивъ (Гласове: вице-губернаторъ!) — Да, вице-губернаторъ. Въ своего прошение той излага, че цѣли 54 години билъ полагаалъ старание за българитѣ, като въдворявалъ бѣжанцитѣ българи отъ Турция въ Бесарабия. Служилъ е на руското правителство за въдворяването на тия бѣжанци българи, на които билъ назначенъ за главенъ управителъ. Отъ всичко, изложено въ прощението му, се вижда, че той е издържалъ 35-годишна служба въ Русия, за което билъ много малко възнаграденъ. Сега, прѣдъ видъ на услугитѣ, които билъ принесѣлъ на българитѣ, той моли народното прѣдставителство да разгледа неговата молба и да му опрѣдѣли една пенсия, която да служи като помощъ на оная, която получава отъ руското правителство.

Комисията разгледа това прошение и защото нахѣри, че то не подхожда съ Закона за пенсиятъ, рѣши да се остави безъ послѣдствие.

**Никола Ив. Козаровъ:** Г-да прѣдставители! Както виждате, по първото и второто прошения, подадени до Народното Събрание, прошеатарната комисия се е отклонила отъ оная редъ, който минжлата година бѣше заведенъ, защото, ако по всѣко прошение се прави подробенъ докладъ, тогава напразно ще се губи врѣме. Ето защо, азъ бихъ молилъ прошеатарната комисия, като излиза да докладва прошения прѣдъ Народното Събрание, да гледа, щото оная прошения, които изобщо не могатъ да се удовлетворятъ и нѣма причини да се занимава съ тѣхъ Народното Събрание, като направи справка отъ документитѣ, които сж приложени при тѣхъ, съ единъ общъ списекъ да докладва по 10 или 20 заявления отъ единъ родъ. Тогава комисията може поименно да докладва съ едно кратко съдържание мотивитѣ на комисията, за да се оставятъ безъ послѣдствие. Това е нужно да се прави, за да се не отнима повече врѣме на Събранието, понеже работата, която по тоя начинъ ще да се свърши, ще бѣде по-плодотворна. Азъ мисля, че ако за всѣко прошение, което ще да се остави безъ послѣдствие, се докладва подробно, не ще бѣде добръ.

**Христо Гендовичъ:** Туй щѣхъ да кажъ и азъ, но понеже г-нъ Козаровъ, въ началото каза едно, а послѣ

свърши съ друго, ще кажъ и азъ нѣколко думи. За това азъ съмъ съгласенъ съ него, но само въ единъ случай не се съгласявамъ съ него, а именно, че който е подалъ прошение, трѣбва прощението му да мине прѣзъ Народното Събрание. Сега Народното Събрание ще го отхвърли, или не, то е другъ въпросъ, но въ всѣки случай прощението трѣбва да мине прѣзъ Събранието, а това не може да стане безъ да се докладва туку. Ако искате да се докладватъ по 20 или 50 прошения на веднажъ не е добръ. Тѣ пакъ могатъ да се оставятъ безъ послѣдствие, но трѣбва да минатъ прѣзъ Събранието. (Никола Ив. Козаровъ: Не сте ме разбрали!) — Разбрахъ Ви много добръ. Отъ начало почнахте едно, а послѣ свършихте съ друго. Така щото, азъ съмъ на мнѣние, че всичкитѣ прошения трѣбва да се докладватъ въ Народното Събрание.

**Вълко Нейчовъ:** Г-да! Докладваното прошение ми дава случай да забѣлжъ още веднажъ, че всички оуѣзи, които мислятъ, че иматъ право на една пенсия, знайтъ, че има единъ Законъ за пенсиятъ и че има едно компетентно учреждение, опрѣдѣлено съ тоя законъ, да дава пенсии. Народното Събрание, обаче, слѣдъ създаването на тоя законъ, се тури на единъ кривъ пъкъ, като каза, или по-добръ като прие, че може на нѣкои войводи да се опрѣдѣлятъ извъредни пенсии и че може на други нѣкои да се увеличатъ отпуснатитѣ имъ по закона пенсии. Такова извъредно даване на пенсии, взитъ отъ закона, има въ актоветѣ на Народното Събрание; такова извъредно даване на пенсии, всички помните, има да сж отпуснати въ ланшината сесия на Събранието. Това, вървамъ, да е прѣсно въ ума на всица ви. Азъ ще си дозволя да забѣлжъ, че сме направили единъ нещастенъ Законъ за пенсиятъ, който отъ една страна обрѣмнява съкровището, а отъ друга страна минава като единъ несправедливъ законъ, като задоволява отъ една страна искания малко основателни, а отъ друга — онеправдава искания много основателни. Но, да не бѣдъ голословенъ, искамъ да бѣдъ доказателственъ. Ако се не лъжъ, въ 1894 год. Народното Събрание гласува една малка пенсия отъ 60 лева на нѣкой си пощъ Недѣлю Ивановъ, отъ с. Поибрене. Г-да! Азъ прося вапето внимание върху тая точка, защото мисля, че ние трѣбва да сме внимателни въ вещь на пенсии. Съ закона — тоя нещастенъ законъ — който ние създадохме прѣзъ годината 1895, пенсионниятъ комитетъ се упълномочи съвсѣмъ, като призна правото на пенсия на пощъ Недѣля, право четверожтѣлно доказано, да му отнеме пенсията, защото ималъ една енория, и накара тоя нещастенъ старецъ да се откаже отъ тая енория, че тогава да му отпусне пенсия. Като споменувамъ името на пощъ Недѣля Ивановъ, трѣбва да знаете, че азъ говорѣ за единъ великанъ, на когото потомството ще съзида единъ паметникъ, може бѣ, по-високъ отъ тоя на Левски. Нека се запише това въ протоколитѣ. Като казвамъ, че потомството ще съзида паметникъ на пощъ Недѣля Ивановъ, трѣбва да се знае, че тоя почтенъ старецъ цѣли 30 години постоянно е служилъ, било като учителъ, било като свещеникъ на идеята за освобождението на българския народъ. Трѣбва да се знае, че когато всичкото

население на сръдни Балканъ, въ годината 1876, се колебаеше: да ли да мръдне, или не, той дръпна кръста, съ който благославяше своето царство, понесе го и каза: „Станете, брати! Хайде да освободимъ тая нещастна робиня България“. Той вдигна селата, той отиде по-нататъкъ съ тѣхъ и, когато видѣхъ това движение хората отъ околията, сега Панагюрска, и като видѣхъ и попъ Недѣля съ кръста на чело, тѣ всички възставяхъ. И тая нещастна пенсия отъ 60 л. пенсионниятъ съвѣтъ му отне, като остави тоя нещастенъ старецъ да гладува 4—5 мѣсеца. Той, пенсионния съвѣтъ, не бѣше въ право, като накара тоя нещастенъ старецъ, който е лѣжалъ двѣ години на заточение въ Акия, да чака гладенъ да му дадѣтъ едно парче хлѣбъ, за да се нахрани. Той имаше право да каже на попъ Недѣля да се отрѣче отъ своето възнаграждение, което тогава получаваше като свещеникъ, а не да му каже да се откаже отъ патрахилия и отъ всички ония малки сборове, които можехъ да му се прѣдложатъ, като на свещеникъ за вършенитѣ отъ него трѣбви. Пенсионниятъ съвѣтъ направилъ това безбожно дѣло, като накара тоя старецъ да се откаже отъ своята енория и, слѣдователно, да гладува. Казвамъ това съ голѣмо възмущение, което почувствувахъ въ тоя случай. Да, пенсионниятъ съвѣтъ излѣзе отъ границитѣ на закона, като застави тоя старецъ да се откаже отъ енорията си. Но какво станъ по-нататъкъ? Попъ Недѣлю билъ е могълъ, като свещеникъ, да получи отъ трѣбитѣ, които е вършилъ, 80 л. мѣсечно, а пъкъ пенсионниятъ съвѣтъ, когато вече попъ Недѣлю се откажа отъ енорията си, му отпусна 40 л. мѣсечна пенсия. Това пенсионниятъ съвѣтъ направилъ и по това просто съображение, че попъ Недѣлю ималъ една къща въ Понбре, въ която могълъ да живѣе.

Г-да! Единъ старецъ, като попъ Недѣлю, който е лѣжалъ на заточение въ Акия толкова време, който е прѣтърпѣлъ толкова физически и душевни мъчения, който живѣе въ едно село, има нужда отъ медицинска помощъ и то ката денъ. Въ единъ градъ, гдѣто има доста доктори и аптеки, медицинската помощъ може лесно и евтино да се добие, по въ едно село, каквото е за примѣръ Понбре, такава помощъ много мъчно и скъпо се добива. Трѣбва да се похарчатъ 30 лева само за една визита на доктора, който трѣбва да се вика отъ Панагюрище, и при това положение на работитѣ, помислете, г-да, какво е положението на нашето селско население, въ отношение на медицинската помощъ. И когато казваме, че се грижимъ за нашето население, ние трѣбва да признаемъ, че по-скоро се грижимъ да му вземемъ паритѣ, а не да запазимъ здравето му, толкова необходимо за него, за да може да върши тежката си кърска работа.

По мой съвѣтъ, азъ накарахъ попъ Недѣля Ивановъ да отнесе работата въ съдилището, гдѣто тя се протача толкова време. И, ако попъ Недѣлю трѣбваше да харчи пари да си намѣри адвокатъ, за да води работата му, той не можеше да добие право, защото нѣмаше пари, но азъ се турихъ на негово расположение цѣлъ, съ имота и живота си, само и само да намѣри правото, което той имаше въ случая. Тая работа обиколи и Окръжния съдъ и Апела-

цията, и най-сетнѣ Върховниятъ Касационенъ Съдъ. Тоя послѣдниятъ съдъ, който прави честь на младата българска държава, не по-отдавна отъ вчера, отиѣни едно рѣшение, съ което Пловдивскиятъ Апелативенъ Съдъ оставише безъ послѣдствие жалбата на попъ Недѣля Ивановъ противъ рѣшението на пенсионния съвѣтъ. Ние, г-да, имахме дълготърпѣнието онзи денъ, когато се четохъ всички работи отъ в. „Народни Права“, да ги изслушаме. Сега, азъ бихъ молилъ да изслушате още нѣколкото думи, които имамъ да кажж. 60-тѣхъ лева пенсия, които едно прѣдишно Народно Събрание, дѣйствуващо въ всичката ширина на своя суверенитетъ, е отпуснало на попъ Недѣля Ивановъ, тоя послѣдниятъ ще ги възстанови чрезъ съдебенъ актъ, като работата обикали, може би, още двѣ години съдилищата, а пъкъ той да стои гладенъ, когато утрѣ-други денъ той е въ гроба не съ единия, а и съ двата крака.

Сега, ако Народното Събрание иска, да му кажж нѣколко думи за кръста, за който е дума. Този кръстъ Сюлюманъ-пашовитѣ орди го взехъ отъ рѣцѣтъ на попъ Недѣля, а рускитѣ императорски войски го отнехъ отъ тѣхъ и сж го носили въ Москва, и руското императорско правителство му е залѣпило на подножнето една сръбърна плака, за да го чува като драгоценность за великата славянска държава. Но по ходатайството на нашия отличенъ съотечественикъ, г-нъ Маринъ Дриновъ, панагюрецъ, вържили го сж на Понбреиската черква, да стои тамъ за споменъ, а попъ Недѣлю стои гладенъ, защото 40 л. едва ли стигатъ за чистъ хлѣбъ, а камо ли и за кебапъ.

Ние, г-да, ако сме патриоти и справедливи, не трѣбва да чакаме да се рѣши участъта на попъ Недѣля въ съдилищата, ами сега, още въ тази минута, да гласуваме една пенсия отъ 100 л. мѣсечно на този голѣмъ българинъ, на този труженникъ на народа, на този великъ служител на олтара. Заклинямъ ви въ всички похвални чувства, за които дадохте толкова доказателства въ толкова отношения, и моля да приемете това прѣдложение. Ако нѣкога пенсия бжде гласувана на мѣсто, то е тази именно пенсия. Правжъ, прочее, прѣдложение, щото безъ никакви формалности, още сега, да се гласува 100 л. мѣсечна пенсия на попъ Недѣлю, който на-да-ли ще употреби тази пенсия една или двѣ години, а повече не може. Не искамъ да сторж фанфаронство, да донесж този кръстъ, да свалете шанки и колѣнопрѣклонно да го цѣлувате. И г-нъ Гешовъ, въ качеството си Министръ на Финансиитѣ, съ голѣмото си благочестие, колѣнопрѣклонно е цѣлувалъ тази светиня.

Има прошение, има доказателства при Касационния Съдъ. Правжъ прѣдложение сериозно и нѣмамъ съмнѣние, че това народно прѣдставителство тукъ, както и опозицията влѣчително, която е толковъ великодушна, когато се касае да се искаже една народна признателность къмъ една заслуга, и тя еднодушно ще да гласува. (Атанасъ II Кривъ: Благодаримъ за комплиментитѣ!)

Димитръ Ночевъ: Г-да прѣдставители! Г-нъ Вѣлко Нейчовъ, по отношение на този старецъ, каза, че трѣбва да му се цѣлува рѣка. Азъ поце съж ималъ нещастieto да бждж затворенъ заедно съ него. Тукъ се бърва пенсия

стъ прошение на дѣда поца и олтаре . . . (Гласове: Нѣма тукъ прошение отъ попъ Недѣля!)

Христо Гендовичъ: Тукъ се разисква прощението на вице-губернатора, а не на попъ Недѣля.

Прѣсѣдателствующій Петко В. Горбановъ: Ще се гласува по-напрѣдъ по прощението на г-на Ив. Степанича Иванова.

Димитръ Ночевъ: Азъ искамъ тогава да говорѣмъ по прощението на попъ Недѣля. (Гласове: Послѣ!)

Прѣсѣдателствующій Петко В. Горбановъ: Които отъ г-да прѣдставителитѣ приематъ заключението на комисията, да остане прощението на г-на Иванова безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остава се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Никола В. Вълкановъ: Прошение отъ Добри Кръстевъ, отъ с. Вакарелъ, Самоковска околия. Просителтъ казва, че прѣзъ 1876 год., въ врѣме на въстанието, родителитѣ му избѣгали отъ турцитѣ, а той останялъ на 1½ година и му изгорили ржката. Прѣдставя нѣколко свидѣтелства, по комисията ги намѣри за неоснователни и остави прощението му безъ послѣдствие.

Прѣсѣдателствующій Петко В. Горбановъ: Ще се гласува. Моля ония г-да прѣдставители, които приематъ да остане безъ послѣдствие прощението на Добри Кръстевъ, отъ с. Вакарелъ, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остава се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Никола В. Вълкановъ: Прошение отъ свещеническата вдовица Добра попъ Иванова, отъ с. Лакатникъ, Софийска околия.

Просителката казва, че мжжъ ѝ попъ Иванъ, който се опопилъ на 1894 год., на 1897 год. умрѣлъ. Оставилъ само едно дѣте. Ти моли за пенсия да ѝ отпусне Народното Сѣбрание.

Комисията остави това прошение безъ послѣдствие, като неоснователно.

Прѣсѣдателствующій Петко В. Горбановъ: Ще се гласува. Които отъ г-да прѣдставителитѣ приематъ да остане безъ послѣдствие прощението на свещеническата вдовица Добра попъ Иванова, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остава се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Никола В. Вълкановъ: Прошение отъ Зоица Наумова Миладинова, жителка софийска.

Тази госпожа казва, че на починили ѝ мжжъ била отпуснута 50 л. мѣсечна пенсия, но понеже не оставилъ други наслѣдници, то моли да се прѣхвърли пенсията върху неж. Това не може да бжде, понеже има 28-годишенъ синъ, който трѣбва да ѝ издържа.

Комисията, на основание на това, остави прощението ѝ безъ послѣдствие.

Прѣсѣдателствующій Петко В. Горбановъ: Ще се гласува. Които отъ г-да прѣдставителитѣ приематъ, щото прощението на Зоица Н. Миладинова да остане безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остава се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Никола В. Вълкановъ: Прошение отъ Ангела Ив. Пясковъ, отъ с. Михалци, Карловска околия.

Просителтъ казва, че синъ му билъ убитъ въ сръбско-турската война. Като нѣма, казва, кой да го гледа, заедно съ бабата, моли Народното Сѣбрание да му отпусне пенсия. Отнесълъ се до пенсионниа сѣвѣтъ, но послѣдниятъ не му далъ пенсия, понеже ималъ още двама сина, които можтъ да ги гледатъ.

Комисията, на основание на това, остави прощението му безъ послѣдствие.

Прѣсѣдателствующій Петко В. Горбановъ: Ще се гласува. Моля ония г-да прѣдставители, които приематъ да остане безъ послѣдствие прощението на Ангела Ив. Пясковъ, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остава се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Никола В. Вълкановъ: Прошение отъ Пауница Н. Топева, отъ гр. Свищовъ, съпруга на покойния фелдшеръ Николай Топевъ, за пенсия. Просителката казва, че мжжъ ѝ прослужилъ 8 години, когато, споредъ закона, трѣбвало да прослужи 15 години, за да бжде пенсиониранъ. Обърнала се къмъ пенсионното отдѣление, но то ѝ отказало. Сега моли Народното Сѣбрание да ѝ отпусне пенсия.

Комисията намѣри, че нѣма основание и остави прощението ѝ безъ послѣдствие.

Прѣсѣдателствующій Петко В. Горбановъ: Ще се гласува. Моля ония г-да прѣдставители, които приематъ да остане безъ послѣдствие прощението на Пауница Н. Топева, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остава се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Никола В. Вълкановъ: Прошение отъ Георги Аврамовъ Стѣпня, жителъ софийски. Той казва, че е свършилъ юридическия факултетъ при Висшето училище и понеже сега искалъ да се занимава съ литература, моли Народното Сѣбрание да му отпусне една помощъ отъ 2.000 л., понеже нѣмалъ срдѣства за тази цѣль.

Комисията, като има прѣдъ видъ, че за това има законъ и това е работа на Министерството на Просвѣщенieto, остави прощението му безъ послѣдствие.

Прѣсѣдателствующій Петко В. Горбановъ: Ще се гласува. Моля ония г-да прѣдставители, които приематъ, щото прощението на Георги Аврамовъ Стѣпня да остане безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остава се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Никола В. Вълкановъ: Прошение отъ Мишайкова, старъ труженникъ и борецъ по народното движение за освобождението ни, бившъ варненски, а сега софийски жителъ.

Въ прощението си излага, че още въ 1867/68 год. билъ въ българската легия въ Вѣлградъ; въ 1876 год. въ сръбско-турската война, е билъ главенъ распоредителъ и организаторъ на българскитѣ чети въ гр. Кладово. И като изброява всичкитѣ свои заслуги, казва, че получилъ ордени: Св. Станиславъ, трета степенъ съ мечове, и Св. Анна трета степенъ съ мечове, за които награди притежава документи, а така също награденъ е и съ сръбска медаль за паметъ на войната. Има свидѣтелство, подписано отъ Ценовича, Ив. Вапковъ и Тома Паштелевъ, свищовски граждани, които дѣйствително удостоверяватъ, че този про-

сителъ отъ 1867 до 1878 год. е взималъ участие въ освободителнитѣ войни. Подалъ прошение до пенсионния съвѣтъ да му се опредѣли пенсия, но пенсионниятъ съвѣтъ оставилъ прошеието му безъ послѣдствие, понеже неговитѣ документи не попадали къмъ чл. чл. 2 и 3-й отъ Закона за поборницитѣ и опълченцитѣ.

Прoшетарната комисия, макаръ че пенсионното отдѣленне му е отказало и оставило прошеието му безъ послѣдствие, понеже не попадалъ подъ 2 и 3-й членове отъ закона, но имайки прѣдъ видъ, че такива награди, каквито притежава той, се даватъ само на лица, които сж дѣйствували съ оръжие въ рѣка, за което служатъ неговитѣ документи, които сж приложени при прошеието му, намѣри неговата молба за уважителна и още повече, понеже е старъ и парализиранъ, иска за миѣние да му се отпусне една пенсия отъ 100 л. мѣсечно. Комисията съ старание изучи неговитѣ документи. Намѣри още, че той е приятелъ и сътруженникъ на г-на Ценовича и др. Документитѣ му сж такива, които редко се срѣщатъ. Мислѣж, такива знакове съ мечове се даватъ само на военни лица.

Прѣдсѣдателствующия Петко В. Горбановъ: Ще се гласува. Молж ония г-да прѣдставители, които приематъ заключението на комисията, което е: да се отпусне на Петра Мишайковъ 100 л. мѣсечна пенсия, да си вдигнатъ рѣката. (Едни гласове: Болшинство! — Други —: Мнѣшество!) Мнѣшество.

Христо Гендовичъ: Азъ прѣдлагамъ да му се отпуснатъ 50 л. мѣсечно.

Прѣдсѣдателствующия Петко В. Горбановъ: Ще се гласува. Молж ония г-да прѣдставители, които приематъ, щото на Петра Мишайковъ да се отпусне пенсия 50 л. мѣсечно, да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство.) Приема се.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Г-да прѣдставители! Ще ви докладвамъ прошеието на Симеона Петровъ, отъ с. Дебелецъ, Търновска околия. Той, въ тая си жалба, казва, че, на основание Закона за подобрѣние положението на опълченцитѣ и поборницитѣ, му била отпусната една пенсия отъ 360 л. годишно. Сега, като прибавя едно свидѣ-

телство отъ Дебелецкото Селско-Общинско Управление, съ което се удостоверява какви имоти има, и че билъ бѣденъ, като казва, че сѣмейството му било голѣмо и че съ тая пенсия, която получава, не може да се издържа, моли Събранието да му увеличи пенсията на 600 л. годишно.

Комисията намѣри за неоснователно исканието на прoшителя и го остави безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующия Петко В. Горбановъ: Полагамъ на гласуване. Молж ония г-да прѣдставители, които приематъ заключението на комисията, за да се остави прошеието на Симеона Петровъ безъ послѣдствие, да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство.) Остава се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Прoшение отъ Стойна Димовъ. (Христо Касабовъ: Нѣма законното число прѣдставители, г-не Прѣдсѣдателю!)

Прѣдсѣдателствующия Петко В. Горбановъ: Има заявление, г-да прѣдставители, че нѣма законното число прѣдставители.

Петръ Папанчевъ: Азъ мислѣж да се провѣри: вон отъ г-да прѣдставителитѣ присѣдствуватъ, и на тия, които отсъдствуватъ, да не имъ се дава дневното възнаграждение за днесъ.

Петко попъ Кръстевъ: Молж да се даде 5 минути отидихъ.

Прѣдсѣдателствующия Петко В. Горбановъ: Молж г-на квестора Славова да провѣри: колко души присѣдствуватъ.

Квесторъ Иванъ Славовъ: (Слѣд прѣброяванието.) Присѣдствуватъ 50 души.

Прѣдсѣдателствующия Петко В. Горбановъ: Въ таякъвъ случай, засѣданието ще се вдигне.

Дневниятъ редъ за въ Понедѣлникъ остава продължението на общитѣ разисквания по законопроекта за сѣдоустройството и първо четение на законопроекта за по-вдигане овошарството.

Вдигамъ засѣданието.

(Затворено въ 3 часътъ 20 минути, послѣ пладнѣ.)

Прѣдсѣдателъ: Д-ръ Георги Янколовъ.

Подпрѣдсѣдатели: { Христо Ивановъ.  
Петко В. Горбановъ.  
Георги Губидѣльниковъ.

Секретари: { Петръ Папанчевъ.  
Жеко Ив. Жековъ.  
Петръ К. Бобчевски.  
Лука Братановъ.  
Никола Ив. Козаровъ.

Секретари: { Иванъ М. Лиловъ.  
Иванъ Цецовъ.  
Стефанъ Ивановъ.  
Георги Н. Юруковъ.  
Василъ Ив. Димчевъ.

Секретари: { Боби Лафчиевъ.  
Христо Теодоровъ.  
Георги Ив. Михайловъ.  
Янколъ Донковъ.  
Данчо В. Пишмановъ.

Началникъ на Стенографическото Бюро: Хр. П. Костантинъ.